

grund kan forbrugeren være i stand til at vælge det mest energieffektive produkt.

Den tekniske forberedelse af metoder for måling af energiforbrug og ydeevne og disses anvendelse må ske i det bredest mulige internationale samarbejde, fordi markedet for energiforbrugende produkter er præget af en betydelig udenrigshandel.

Ordninger vedrørende energimærkning må derfor tilrettelægges først og fremmest inden for rammerne af EF-samarbejdet og i øvrigt på bredest mulige internationale basis. Herved undgås tekniske handelshindringer, og ordningerne bliver ikke i strid med danske eksportinteresser.

Spørgsmålet om at sikre, at oplysninger om energiforbrug og ydeevne, som gives i reklameøjemed eller i annoncer og lign., er i overensstemmelse med god markedsføringsskik, henhører i medfør af markedsføringsloven under forbrugerombudsmanden. På denne baggrund er der i lovforslaget ikke medtaget særskilte bestemmelser herom.

Det må forventes, at udfyldning af lovens rammer vil strække sig over et længere tidsrum.

For artikler, apparater o. lign. til husholdningsbrug for hvilke, der endnu ikke foreligger planer i EF om energimærkning, må en eventuel national mærkningsordning afpasses markedsføringens organisation, produkternes karakter samt hensynet til det internationale samarbejde inden for EF, ligesom det vil blive sikret, at der ikke gennem mærkningsordningen opstår tekniske handelshindringer i modstrid med EF-aftaler.

For energiforbrugende produkter, for hvilke der er etableret en godkendelsesordning, vil man på grundlag af en nærmere vurdering basere sig på denne. Da der i henhold til direktiv af 13. februar 1978 om ydelsen i varmeproducerende anlæg, der anvendes til rumopvarmning og produktion af varmt brugsvand (78/170/EØF), af boligministeriet med hjemmel i byggeloven er etableret godkendelser, der også indebærer en mærkning af disse anlæg, er det ej heller hensigten at bringe lovforslagets bestemmelser i anvendelse inden for dette område.

Med henblik på at sikre offentlig information om loven og dens bekendtgørelser skønnes det nødvendigt at afsætte et mindre beløb. Herudover skønnes lovforslaget ikke at få nævneværdige udgiftsmæssige konsekvenser.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

De produkttyper, som omfattes af lovforslaget kan inddeles i tre hovedgrupper:

- 1) energiforbrugende artikler, apparater, maskiner, anlæg m.v. til husholdningsbrug.
- 2) energiforbrugende artikler, apparater, maskiner, anlæg m.v. til levering af energi til bygningers opvarmning og forsyning med varmt vand.
- 3) motordrevne køretøjer, dvs. biler, motorcykler, knallerter, traktorer og motorredskaber, jfr. færdselslovens § 2, nr. 12.

Ad hovedgruppe 1)

Produktgruppen omfatter de produkttyper, som omfattes af EF's Rådsdirektiv af 14. maj 1979, således: elbageovne, køleskabe og dybfrysere, vaskemaskiner, tørretumblere, vandvarmere, fjernsynsapparater og strygemaskiner. Af energiforbrugende produkter i øvrigt kan f. eks. nævnes belysningsartikler.

Ad hovedgruppe 2)

Formålet med at medtage produktgruppen er, at der med tiden i takt med fastsættelse af målemetoder på området kan etableres oplysningspligt på ensartet grundlag for alternative/vedvarende energianlæg, hvor forholdet mellem tilført og afgiven energi oplyses (nyttevirkningsgraden). Der sigtes herunder i første instans til varmepumper.

Ad hovedgruppe 3)

For så vidt angår motordrevne køretøjers energiforbrug er det alene hensigten at fastsætte bestemmelser for de køretøjskategorier, for hvilke der findes EF-regler om standardiserede målemetoder.

Ved regeludfærdigelsen i henhold til loven vil der ikke ske etablering af energimærkningsordning for produkter i tilfælde, hvor en afvejning af forbrugernes interesse i mærkning på et bestemt område ikke står i rimeligt forhold til de byrder, som en mærkning vil påføre erhvervslivet. Som et andet moment kan nævnes muligheden for at tage hensyn til den betydning, som bestemte produkters energiforbrug må antages at have i forbrugernes budget og for det totale energiforbrug.